

Karel Loodts

**Bijdragen aan kerk en leven
editie Tienen
2023**

tot Pasen

Contents

Driekoningen gaan op zoek	3
Geloof, roeping, beleving.....	4
Gedragen worden	6
De twee belangrijkste momenten van het leven.....	8
De wereld rust op twee zuilen	9
Vriendschap voor het leven	10
De Veertigdaagse Vastentijd begint.....	13
Een nieuw startpunt	14
Maart en Jozef.....	16
Vastentijd, boetetijd - Wat betekent dat ?.....	18
Jezus geneest blindheid	19
Zij joegen Jezus de stad uit.....	20
Maria staat	21
Een rotsblok in de stroom	23

Driekoningen gaan op zoek

Mensen zijn zoekers. Mensen lopen zoekend door winkelstraten: wat heb ik nodig, wat kan ik gebruiken? Een nieuwe lamp voor de kamer misschien? Soms zoeken mensen iets belangrijkers: een goede school voor de kinderen, goed werk, een goede hobby, of iets anders. Sommige mensen zoeken het nog verder. In onze tijd denken vele mensen dat God niet bestaat, of dat ze Hem niet (meer) nodig hebben, maar er zijn mensen die zoeken naar levensverdieping. Want de grote vragen blijven: wat is de zin van het leven? Wat is mijn taak in het leven? Moeder, waarom leef ik?

Er zijn mensen die filosofische antwoorden zoeken. Of men zoekt het in de sterren zoals die Wijzen uit het Oosten, wij noemen ze Driekoningen. Ze zochten in geschriften waarin een 'nieuwe koning' voorspeld is, ze zochten in de sterren, kregen een teken en gingen op weg. Als ze dan in Jeruzalem komen, wie zou hen dan het best de weg kunnen wijzen dan de zittende koning Herodes? Maar Herodes is achterdochtig en jaloers, bang zijn machtspositie te verliezen. Hogepriesters en Schriftgeleerden worden geraadpleegd en zij weten waar Hij geboren wordt:

Bethlehem. Het rare is dat die Hogepriesters en Schriftgeleerden zelf niet op zoek gaan. Ze zouden blij en dankbaar moeten opstaan en meegaan met die drie Wijzen naar Bethlehem!! Neen, ze blijven op hun derrière zitten. Als die drie Wijzen in Bethlehem aankomen, bereiken ze hun bestemming. Ze vinden geen koning in een paleis, maar een Kindje in een kribbe. Dat hadden ze niet verwacht. Toch weten ze dat hun bestemming bereikt is, ze geloven het, ze voelen het, maar het is niet hun eindbestemming: "langs een andere weg keren ze naar huis terug". Hun leven is veranderd.

Ieder mens die zoekt en Jezus Christus vindt, wie in Jezus de Redder heeft ontdekt, gaat anders leven. Je zoekt het niet (meer) in de sterren, maar je vindt het bij de Heer en dan wil je niet meer loskomen van Hem en zijn Blijde Boodschap. Wanneer je gelooft dat God uit liefde voor zoekende mensen Zijn Zoon naar deze aarde gestuurd heeft om je de weg te wijzen, wanneer je Gods liefde ontdekt, krijg je een nieuwe levensopdracht. Het leven krijgt (een andere) kleur. Dan is Jezus Christus geboren in jouw hart.

Pastor Karel Loodts

Geloof, roeping, beleving

Sommige mensen die van buitenaf naar de godsdiensten kijken vinden dat er alleen maar narigheid van komt: "O, wat hebben ze toch vaak met elkaar gevochten." Leidt godsdienst tot narigheid? Christenen vinden van niet. Het Christendom wil dienstbaar zijn aan de samenleving en kan in mensen het beste naar boven halen. Maar zijn alle godsdiensten gelijk? Als we de verschillende godsdiensten bekijken zien we dat er drie treden of niveaus zijn.

De eerste trede is: geloof. Een gelovige gelooft dat er Iemand is die we God noemen. Joden, Christenen en Moslims geloven dat er maar één God is die Zich voor het eerst geopenbaard heeft aan Abraham, ongeveer 4000 jaar geleden. De tweede trede is: roeping. Het Joodse volk voelt zich geroepen om een licht voor andere volkeren te zijn. Joden geloven dat God hen uitverkoren heeft en uit hen zal de Messias komen die de kloof tussen God en mensen zal dichten. Christenen geloven dat Johannes de Doper degene is die de Messias aangewezen heeft: "Zie, het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt." Jezus

Christus, God en mens in één persoon, heeft de kloof tussen God en mensen gedicht. Als wij dat geloven en beleven dan zijn we Christenen. En dat is de derde trap: het beleven van het geloof. Het geloof moet handen en voeten krijgen. Hier zien we grote verschillen tussen de godsdiensten.

Joden spreken (nog steeds) van: "Oog om oog, tand om tand." We zien het regelmatig in het journaal tussen Israël en Palestina. Moslims houden zich vast aan wetten die kenmerken uit het verleden dragen: reinheidsvoorschriften, kleding- en voedselwetten, jihad (al of niet geestelijk geïnterpreteerd). Het Christendom komt ook uit een ver verleden maar is ook nieuw. Elke Kerstmis vieren we dat God naar ons toe komt. Waarom? Omdat Hij ons bemint, vergeeft en Zich aan ons wil geven om ons te inspireren. Trouwens, als God liefde is, is Zijn liefde gericht op mensen. Christenen zijn geroepen om Zijn liefde te weerkaatsen zoals een spiegel. De Zon richt haar stralen op de spiegel en die stralen worden weerkaatst. Wij mogen Gods liefde doorgeven/weerkaatsen naar onze

medemensen. In deze visie op God die liefde is, is er natuurlijk geen ruimte voor haat, dwang, agressie en geweld. De Christelijke Gods-dienst is ook mensen-dienst. Dit betekent ook verdraagzaamheid en wederzijds begrip voor anders- en niet-gelovigen.

Ieder mens wordt uitgenodigd te geloven dat het Christendom de beste weg is om God en de naaste te dienen. Natuurlijk kan men niemand dwingen. God de Vader biedt ons Zijn liefde aan in Zijn Zoon Jezus Christus, maar het is een aanbod waarop men “ja” en in volle vrijheid ook “neen” kan zeggen. Zoals u weet zijn er ook verschillende Christelijke stromingen:

katholieken, orthodoxen, anglicanen, protestanten. In elk van die stromingen zijn er Christenen die hun geloof meer of minder in praktijk brengen, maar allen verwijzen naar een weg en een waarheid die naar het volle leven leidt. Ze getuigen van die waarheid die een Persoon is. Zo zei Jezus van Zichzelf: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven” Als katholieken mogen we geloven en verkondigen dat de beste weg naar de Heer via Zijn Kerk loopt waar we de Heer Zelf ontmoeten onder de gedaante van Brood en Wijn. Zo wil de Heer de harten van mensen inspireren en vullen met liefde, vergeving, dienstbaarheid en solidariteit voor elkaar.
Pastoor Karel Loodts

Gedragen worden

Je werd negen maanden gedragen in de schoot van moeder. Daar kun je niets van herinneren maar dat was (letterlijk) levensbelangrijk. Daarom kun je dit nu lezen. Nadat je de moederschoot verlaten had werd je opnieuw gedragen. Moeder droeg je op de arm, maanden lang, en na een tijdje begon je, met vallen en opstaan, te stappen. Toch werd je nog jaren gedragen door ouders, familie, leerkrachten, vrienden en mensen die het goed met je voor hadden. Dit was ook levensbelangrijk. Trouwens, alles en iedereen wordt gedragen. Op dit moment, nu je dit leest, word je gedragen door de aarde. Je valt er niet af, maar je wordt vastgehouden. Tegelijk ben je zo vrij als een vogeltje om te gaan en te staan waar je wilt. Het gedragen worden was en is nog steeds levensbelangrijk. We hebben elkaar nodig.

Toch kan het leven wankelen door een 'aardbeving'. Als mensen iets ergs overkomt geeft dat het gevoel dat alles

instort of dreigt in te storten. Trouwens, hoe goed je ook gedragen wordt en of je jong, oud, blank, gekleurd, rijk, arm, christen, niet-christen bent... de dood spaart niemand. Je kunt aan nabestaanden de beste materiële hulp aanbieden, maar het verlies en verdriet is daarmee niet weg. Is er dan nog iets dat je draagt? Ja! Het geloof draagt je ook. Ik denk dan aan Maria, de moeder van Jezus Christus. Zij voelde de grond onder haar voeten trillen en kon niets voor haar Zoon doen toen Hij, slechts 33 jaar oud, stierf aan het Kruis. Toch behield Maria haar geloof. Het geloof hielp haar verder te kijken dan het 'hier en nu'. Daarom, voel je ook gedragen door het geloof.

Als pastoor kom ik bij mensen die een dierbare verloren en dan gebeurt het dat men zegt: "Ik kan niet meer in God geloven. Hoe kon God dit laten gebeuren?" Ik zeg dan heel voorzichtig: "Ik geloof dat God er is en we hopen elkaar eens weer te zien."

Vanuit ons geloof weten we dat de dood niet het laatste woord heeft. Jezus is opgestaan uit de dood. Hij leeft, nog steeds! Daarom word je als gedoopte en gelovige ook gedragen door Jezus Christus. Door het doopsel leeft de Heer in je, je bent een tempel van de Heilige Geest. Hij draagt je en de Heer heeft het beste met je voor. Hoe moeilijk het soms ook is om in jezelf een Christus-drager te herkennen, je bent het wel. Dankzij dit jarenlang 'gedragen worden', ben je in staat om zelf bepaalde leuke en minder leuke dingen te 'dragen' én kun je ook medemensen 'dragen'. Als gedoopte ben je de voeten, handen en stem van de Heer. En jij, als Christus-drager,

mag dat nieuwe leven doorgeven door anderen te dragen en voor te gaan in geloof, hoop en liefde. Zo ben je geroepen om de Heer bij mensen te brengen.

Daarom een uitnodiging: zorg dat je een wakkere gelovige bent. Laat je elke zaterdag of zondag wakken door de Heer zelf. In de Eucharistie komt de Heer aanwezig en krijg je voedsel om van te leven en je krijgt dan de kracht om alles te dragen wat op jouw weg komt. En als je 100 jaar bent en sterft, dan draagt de Heer je het eeuwige leven binnen.

Pastoor Karel Loodts

De twee belangrijkste momenten van het leven

Ieder mens verlangt naar liefde, vriendschap, vrede, vreugde... Velen verlangen ook naar sport, muziek, werk en ontspanning. Op zich prachtige dingen. Toch lijkt het wel of een mens een bodemloze put is. Men kan die 'put' telkens opnieuw en opnieuw en opnieuw met allerlei sensaties, dingen en eisen proberen te vullen. Men kan zelfs verslaafd raken aan geld, genot, gemak, ambities, macht of iets anders... Toch mogen we beseffen dat we een ziel hebben en een Vader in de Hemel.

Deze Vader-God heeft elke mens geschapen met dat 'oneindig' verlangen. Op aarde kan niets dat verlangen vullen. We mogen geloven dat de oneindige God het oneindig verlangen in een mens kan vullen omdat Hij de Bron en Oorsprong is van alle goede dingen. We herinneren ons de woorden die Jezus heeft gezegd: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven." Ofwel was Hij zot, ofwel had/heeft Hij gelijk. Het is te gemakkelijk om Jezus Christus bij de zotten te klasseren. Onze Kerk heeft een geschiedenis van 2000 jaar – met vallen en opstaan – die het tegendeel bewijst.

We horen wel eens dat de Kerk de eigen tijd – de trein – gemist heeft, dat ze een achterhoedegevecht levert en hardnekkig de klok probeert terug te zetten. Vanuit het standpunt van 'steeds vooruit, nooit achteruit' klinkt dat logisch. Maar de Kerk zet geen klok terug of stil of vooruit. De Kerk tikt de eeuwen door, door de tijd, en opent voor iedereen de deur naar God. God is elke tijd (al-tijd) aanwezig. In tijden van grote geloofsbeleving is dat vanzelfsprekend want de gelovige mens leeft dan in een wereld waarin God een plaats heeft. In een tijd die zich losmaakt van God – een tijd zoals de onze – is God de grote Onbekende. Toch blijft God de Bron en Oorsprong van alle dingen en Hij kan en wil het oneindig verlangen van een mens vervullen.

Daarom is het 'nu' belangrijk, want – of je het ervaart of niet – het 'nu' is gevuld met Gods Aanwezigheid. Een ander belangrijk moment in een mensenleven is 'het uur van onze dood'. Als we straks in dat uur zijn blijven er twee vragen over: zullen we elkaar na dit uur nog weerzien? en: heb ik zo geleefd dat het straks mogelijk is om elkaar weer te zien?

We mogen Maria vragen ons te helpen. Trouwens, in het Weesgegroet bidden we voor die twee belangrijkste momenten in het mensenleven. We vragen aan Maria: "Bid voor ons, nu en in het uur van onze dood." Ondertussen wandelen we hier en nu in geloof, hoop en liefde door het leven, en in het gelovig vertrouwen dat het uiteindelijk goed komt omdat de Heer er is.
Pastoor Karel Loodts

De wereld rust op twee zuilen

Om met een gerust geweten door het leven te gaan, raadde de Heilige Bernardus zijn medebroeders aan om regelmatig de volgende vragen te overwegen: waar kom je vandaan? wat is je taak in dit ondermaanse? waar moet je uitkomen? Benedictus zei dat als we deze drie vragen overwegen er vandaag, zoals in het verleden, heiligen opstaan. Bernardus liet dan ook geen moment onbenut om de hele dag zijn werk, zorgen en alledaagse vermoeienissen God aan te bieden, als een voortdurend 'gebed'. Wij kunnen dat ook doen. Wij mogen zelfs beseffen dat sport, muziek, werk en ontspanning middelen zijn om te groeien in geloof, hoop en liefde.

Ondertussen mogen wij – Christenen – beseffen dat onze wereld op twee zuilen rust zodat ze niet ten onder draait. De eerste zuil is de Eucharistie waarop een van de polen van de wereld rust; de tweede zuil is de verering van de Heilige Maagd Maria. Toevallig zijn dat twee dingen die Jezus ons gegeven heeft vóór Zijn sterven, als een laatste testament.

Op de avond voordat Jezus Christus zou sterven ging Hij met zijn apostelen aan tafel. Hij nam brood in zijn handen en sprak een dankgebed uit. Toen deelde Hij het

Brood met zijn vrienden en zei: “Neemt en eet hiervan, gij allen, want dit is Mijn Lichaam dat voor u gegeven wordt.” Nadat Hij de beker gezegend had, zei Hij tot Zijn vrienden: “Blijft dit doen om Mij te gedenken.” Toen Jezus een paar uur later aan het Kruis hing heeft Hij aan Zijn Moeder een ander Moederschap gegeven: “Vrouw, ziedaar Uw zoon.” Die zoon was Johannes. Maar ieder van ons is ook die zoon of dochter!

Die Moeder komt op de tippen van haar tenen naar ons toe. Zo is Ze verschenen in Lourdes, Fatima, Banneux, Medjugorje en andere plaatsen. Maria is bezorgd voor haar kinderen en Zij weet wat er omgaat in ons hoofd en hart. Onze Hemelse Moeder voelt met ons mee, leeft met ons mee, lacht met ons mee als het goed gaat en huilt met ons mee als het slecht gaat. Onze Moeder wil ons leren hoe we met moeilijkheden kunnen omgaan. Bovenal wil die Moeder ons verder doen kijken dan onze neus lang is. Ze helpt ons te kijken naar de diepere dingen des levens. Ze wil ons leren stapjes/stappen zetten in het geloof en in de dienstbaarheid aan elkaar. Zij leert ons om stil te staan bij wat er écht toe doet. Zo wil Maria ons opvoeden in het geloof, de hoop en de liefde (liefde tot medemensen én liefde tot God, dat laatste wordt wel eens vergeten). Maria droomt ook over onze toekomst. Het is een eeuwige oneindige toekomst.

Wanneer je straks naar de kerk gaat kun je daar aan denken. Beeld je dan in dat je in de Eucharistie samen met Maria onder het Kruis staat. Misschien zul je de Heer dan horen zeggen: “Vrouw, ziedaar Uw zoon, ziedaar Uw dochter.” En misschien zal Maria dan antwoorden: “Ik hoop dat je alles zult doen wat Hij je zeggen zal! Ondertussen bid ik voor je, nu en in het uur van jouw dood.”

Pastoor Karel Loodts

Vriendschap voor het leven

We hebben in onze Westerse samenleving heel veel. We hebben geweldige scholen, goede gezondheidszorg, informatie uit alle hoeken van de wereld, als je werkt verdien je geld en je hoeft niet te werken tot je vijftienvertig bent, je bent vrij om te gaan en staan waar je wilt, er is vrijheid van meningsuiting (tenminste, dat denken we). Zelfs als je uit de materialistische boot valt zijn er maatschappelijke instellingen als vangnet (de gaten worden wel steeds groter, waar 'Mensen in Nood' en 'Bezorgd Om Mensen' iets aan proberen te doen). Eigenlijk hoeft niemand honger of groot gebrek te lijden.

Maar... in ons snelverend Westen voelen velen zich opgejaagd, onder druk staan, moe, eenzaam, leeg. Naast allerlei lichamelijke en materiële zaken, heeft ons hartje nog iets anders nodig. Wat alle mensen gemeen hebben is het verlangen naar vriendschap. Arbeider, student(e), zakenvrouw, pastoor, religieus, politicus of misdadiger: ze zoeken het soms op de

vreemdste plaatsen, maar allemaal verlangen ze naar echte vriendschap.

Echte vriendschap is als een prachtige parel: zeldzaam. Want vriendschap vraagt een bewuste keuze, trouw, tijd, geduld, en zo groeit het vertrouwen. Eigenlijk is vriendschap één van de vele mysteries van het leven. Vriendschap maakt het leven zinvol en schenkt vreugde. Vriendschap motiveert je en verruimt je horizon. Een goede vriend of vriendin geeft je nieuwe inzichten in het leven. In de gesprekken voel je dat je gewaardeerd wordt en belangrijk bent. Je leert praten en delen met elkaar. Daarom is het belangrijk dat een kind een vriend of vriendin heeft. Bij een echte vriend(in) voel je je veilig en je weet dat je niet gekwetst wordt.

Je kunt vier niveaus van vriendschap onderscheiden. Ten eerste: Kennissen. Dat zijn mensen waar je 'hallo' of 'goede morgen' tegen zegt als je elkaar tegenkomt. Het zijn mensen die ooit een vriend(in) zouden kunnen worden. Ieder mens heeft veel 'kennissen', ze veranderen

gemakkelijk, bij het veranderen van school, werk of woonplaats. De tweede soort: Gelegenheidsvrienden. Dat zijn mensen waarbij je je op je gemak voelt en je deelt met hen bepaalde interesses. Je komt ze tegen op je levensweg en ze lopen een tijd met je mee. De derde soort: Nabije Vrienden. Dat zijn mensen waar je met plezier veel tijd en energie aan besteedt. Het gebeurt dat je iemand ontmoet en denkt “het klikt”. De nabije vrienden komen voort uit gelegenheidsvrienden waarbij je je gewoon goed bij voelt. Deze mensen wil je écht kennen. En als het wederzijds is, dan schenk je elkaar steeds meer vertrouwen. Dan kan een diepe vriendschap groeien. Zo komen we bij de vierde soort: Diepe Vriendschap. Het zijn ‘vrienden voor het leven’. Dit soort vriendschap komt niet dikwijls voor. Als je zo vijf vrienden hebt in één mensenleven, dan ben je rijk, schatrijk! Zo’n echte vriend(in) ken je al heel lang. Meestal komen ze voort uit kennissen en groeien ze van gelegenheidsvriend(in) naar een nabije vriend(in). Zo’n vriendschap is een langzaam proces, je ontvouwt je meer en meer voor de ander. Zo iemand kent je sterktes en ook je zwaktes. Hij/zij kent je verleden, je toekomstplannen, je levensfilosofie. Je durft dingen te zeggen die je tegen een ander niet zegt. Je hoeft je niet beter voor te doen dan je bent, want hij/zij kent je door en door en... aanvaardt je. Het is een vriendschap die kan zwijgen en, wat er ook gebeurt, hij/zij is er. Eigenlijk, vóór je trouwt zou je elkaar eerst als goede vriend(in) moeten leren kennen. Daarna pas kun je de ander nóg beter leren kennen. In een goed huwelijk zijn man en vrouw allereerst goede vrienden van elkaar.

Al deze positieve eigenschappen zijn zeker ook van toepassing op God. Deze Grote Vriend heeft aan je Zijn eigen Zoon gegeven. Jezus Christus had ook vrienden, zijn apostelen. Deze ‘vrienden voor het leven’ beleefden samen met Jezus alle gebeurtenissen. Ze trokken met Hem mee

door Palestina, ze waren erbij toen Jezus op Witte Donderdag ‘het Brood brak’ en zei “Blijft dit doen om Mij te gedenken”. Ze waren bij Jezus’ beproeving in de Hof van Olijven, ook al vielen ze in slaap... Onder aan het Kruis was er nog maar één vriend die bij Maria gebleven was, de rest was helemaal overstuurd en bang weggevlucht. Gelukkig dat Maria er was, anders was Johannes waarschijnlijk ook gevlucht. Toen Jezus aan het Kruis hing zei Hij: “Ik heb dorst”. Daarna waren ze op één na, allemaal weer samen, biddend en hopen op een groot Wonder. En dat gebeurde ook toen Jezus opstond uit de dood. Met Pinksteren werden ze allemaal eropuit gestuurd om als ‘vriend van Jezus’ andere mensen te zoeken die Jezus’ ‘vrienden voor het leven’ wilden worden. Want onze God heeft dorst, dorst naar jouw vriendschap.

Als priester in de zone Tienen is het mijn taak om te verwijzen naar de Grootste Vriend van mensen: Gods Zoon Jezus Christus. Vaak lopen mensen gekwetst rond omdat ze niet meer weten dat ze geschapen zijn naar het beeld en de gelijkenis met God. Het menselijke hart vindt vreugde en rust wanneer de Heer erin aanwezig mag zijn. In de vriendschap met Hem vinden wij onze levensvreugde. Want wat Diepe Vriendschap is zien wij in de Drie-ene God: Vader, Zoon en Heilige Geest. De vriendschap tussen mensen is een afspiegeling van deze innige Vriendschap.

Voor Christenen komt de vriendschap met Jezus Christus op de eerste plaats. Verbonden met Hem zorgt Hij ervoor dat menselijke vriendschap steeds weer gevoed wordt en niet ontspoord of uit de bocht vliegt. Trouwens, als je ‘vriend(in) voor het leven’ wegvalt, blijft Zijn Vriendschap als een prachtige parel. Gelovige mensen kunnen ook vriendschap sluiten met Heiligen en Engelen. Zo kun je een relatie opbouwen met je Engelbewaarder of met een Heilige die je

inspireert. Maria bijvoorbeeld. Zij zorgt ervoor dat – wat er ook gebeurt – je met Jezus verbonden blijft. Je kunt bijvoorbeeld meer gaan lezen over een Heilige die je inspireert, je kan op zijn/haar voorspraak bidden tot God. Het wordt een ‘hemelse’ vriendschap.

Aardse en hemelse vriendschap geven het leven kleur. Ik wens je minstens één

trouwe vriend(in), die je steunt in goede en kwade dagen, in ziekte en gezondheid, alle dagen van jouw leven. Onvoorwaardelijke vriendschap, vrienden voor het leven, arm in arm door het leven. Trouwens, weet je wat er mooier is dan een jong koppel arm in arm? Het antwoord is: datzelfde koppel vijftig jaar later, arm in arm.

Pastoor Karel Loodts

De Veertigdaagse Vastentijd begint

zichzelf, ten koste van hun naasten, soms ten koste van hun allernaasten. Dwaalwegen of afgoden zijn er vele en worden met grote ijver gezocht en aanbeden. Denk maar aan de afgoden van geld, macht, egoïsme, genotzucht en hebzucht. In de tijd van de Romeinen zei men: “Geef het volk ‘brood en spelen’ want dan blijft het volk rustig”. ‘Brood en spelen’ gaan dikwijls ten koste van anderen. Ik overdrijf misschien een beetje, maar toch...

Astronauten beschrijven vanuit hun ruimtecapsule de aarde als een prachtige blauwe planeet. Die astronauten kijken door het raamke en zien van ver dat onze aarde er heel mooi uitziet. Maar de aarde is ver van mooi en... dat is aan de mens te danken. Mensen maken er regelmatig een knoeiboel van: men verkwist, bevuilt en bezoedelt, en ondertussen is er ruzie, haat, geweld en oorlog. Mensen zijn zo bezig met zichzelf en met de dagelijkse jacht, dat men amper beseft dat men bezig is de aarde en zichzelf te vernietigen. Ik overdrijf misschien een beetje, maar toch...

De sfeer en de geest van onze tijd is: lopen, vliegen en werken om aardse goederen te verzamelen. En als we die hebben, dan lopen we weer en maken ons druk om wat we hebben te vermeerderen en te verdedigen. Ondertussen hebben we geen tijd om aan God te denken en tot Hem te bidden en zo wordt al ons drukke gedoe niet onder Gods zegen geplaatst. Ik overdrijf misschien een beetje, maar toch...

Als God niet meer mag meedoen zijn er mensen die in zeven sloten tegelijk lopen. Ze lopen op dwaalwegen ten koste van

In de vastentijd mogen we beseffen dat een mens niet van brood alleen leeft, maar van ieder woord dat God tot ons spreekt. Om dichtertot elkaar te komen is het ook nodig om steeds meer van de afgoden los te komen. In de veertigdaagse vastentijd klinken de woorden van Jezus: “De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap”. Gods Rijk is vrede, liefde, goedheid, solidariteit, ook aandacht voor de schepping van de Schepper. Om de vastentijd goed te beleven vraagt de Heer Jezus Christus om ons tot Hem te keren, te bekeren, om te keren en in Hem te geloven en Zijn Blijde Boodschap aan te nemen. De veertigdaagse vastentijd die we beginnen is daar de meest geschikte tijd voor. Een mens wordt daar echt niet armer van, alleen maar rijker van binnen. Ik overdrijf niet.

Pastor Karel Loodts

Een nieuw startpunt

Volgende week woensdag is het Aswoensdag en dan begint de Vastentijd van veertig dagen, oftewel de Veertigdagentijd. Met Aswoensdag kunnen we het askruisje ontvangen en begint de lange mars van veertig dagen op weg naar het Paasfeest. De as waarmee wij getekend worden, herinnert ons dat het leven een weg van vergankelijkheid is. Want wat blijft er van een mens over? Wat blijft er over van de kracht en de schoonheid, van de successen en het aanzien? Als je het uitstrooien van de as van een dierbare al eens hebt meegemaakt, dan voel je dat je oog in oog staat met de nietigheid van het mensenleven. Daarom is het goed dat wij op Aswoensdag daaraan herinnerd worden: “Gedenk mens, dat gij stof zijt en tot stof zult wederkeren”. Is dat pessimistisch? Neen. Als we ons bewust worden van onze vergankelijkheid, is dat voor een Christen een startpunt en een startsein voor een nieuw begin. We kijken met andere ogen naar de dingen. Hoe ga je om met de dingen van deze aarde, met de grondstoffen, met de natuur? Hoe ga je om met het leven dat voorbijgaat? Want we zijn vergankelijk, dat is onontkoombaar. Maar Aswoensdag betekent ook: het vergankelijke zal bekleed worden met onvergankelijkheid. Wat sterfelijk is zal bekleed worden met onsterfelijkheid. Dat is ons Christelijk geloof. Aswoensdag is het sein voor een nieuwe start op onze levenstocht – dóór de dood en vergankelijkheid heen – naar de

Verrijzenis en de ontmoeting met God als bron van onvergankelijk leven.

We laten ons tekenen met het Askruisje. We mogen bij het bedenken dat wij stof zijn en tot stof zullen wederkeren ook bedenken: “Mens, bedenk dat gij door God bemind wordt en eeuwig door God bemind

wordt”. God roept ons tijdens dit aardse leven op om Hem te volgen. De Heer Jezus Christus zegt tot ieder van ons: “Keer je tot Mij” en “Volg Mij.” Wij mogen onze levensroute plannen aan de hand van Jezus Christus. Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven en als wij vertrouwvol met Hem meegaan, dan zal Zijn liefde de garantie zijn voor een eeuwige toekomst; dan krijgen wij straks leven in overvloed.

Leven in overvloed begint hier al, in dit leven. Daarom is het voor ieder van ons belangrijk om positief en actief te worden in deze periode van veertig dagen. We bereiden ons voor op het komende Paasfeest en – we kijken verder – het eeuwig leven bij God die onze toekomst is. Daarom nodigt deze tijd ons uit tot een nieuwe toeleven op het gebed, tot een bewuster ontvangen van de Sacramenten en tot naastenliefde. We kunnen concrete daden stellen: een beetje soberder leven, onze bijdrage aan de Vastenactie, aandacht voor mensen in onze omgeving die hulp nodig hebben of wachten op een bezoekje of een vriendelijk woord. Bij dit alles gaat het er wel om dit te doen zonder bijbedoelingen, met bescheidenheid, voor het oog van God en niet voor het oog van mensen. Wij moeten niet proberen om onszelf te verheffen en proberen op te vallen bij de mensen. Jezus zegt: “Zo’n mensen hebben hun beloning al

ontvangen: aanzien en bewondering van de mensen.”

Met Aswoensdag gaan wij een gezegende tijd in. 't Is zoals bij de geboorte van een kind. Als alles goed verloopt blijft een baby veertig weken (negen maanden) in de schoot van de moeder, vóór de geboorte. Wij gaan met Aswoensdag de Veertigdaagse Vastentijd binnen om hérboren te worden, om op te staan uit de

zonde, om dienstbaar te zijn, om God en onze naasten lief te hebben, om daden van bekering te stellen, om vruchten te dragen waar wij en velen wél bij varen. Een tip: . Zij heeft Jezus negen maanden gedragen en bracht Hem 'ter wereld'. Als wij in ons leven Maria betrekken, dan draagt Zij ons in dit leven en brengt ons 'ter Hemel'.

Pastor Karel Loodts

Maart en Jozef

SINT JOZEF, HELP ME OP JEZUS TE VERTROUWEN

Verloving Jozef en Maria

Wees niet bang Maria,
uw vrouw, tot u te nemen

Op weg naar Bethlehem

W Bij de geboorte van Jezus

De vlucht naar Egypte

Jezus helpt Jozef
de timmerman

Sint Jozef is de vader (pleegvader) van Gods Zoon Jezus. We weten niet zoveel over Jozef. Zullen we een andere heilige tot voorbeeld nemen, iemand die veel gezegd en geschreven heeft? Neen! Van Thérèse van Lisieux – die niet zoveel geschreven heeft en in een klooster leefde – heeft de Kerk gezegd dat ze kerklerares is. Zou Jozef dan geen grote Heilige zijn? Jazeker! Kijk naar de dag en de nacht, wat heb je het liefst? Tijdens de dag is het licht, je kunt ver zien, je loopt nergens tegenaan. De nacht is donker... tot je ogen aangepast zijn. Dan zie je de sterren en het oneindige heelal. Het lijkt duister rond Jozef, maar als je goed kijkt zie je iets prachtigs.

Het begon eenvoudig: Gods Zoon Jezus en Maria beschermen. Jozef werkte mee aan het grootste mysterie, maar het bleef verborgen voor de wereld. Net zoals ieder mens werd Jozef op de proef gesteld: Maria was zwanger, overschaduwde door de Heilige Geest en toen Jozef het te weten kwam dacht hij erover om van haar te scheiden. Wat een beproeving! Hij moet zeker tot God gebeden hebben, onder

tranen misschien, zuchtend, smekend. Wat moest hij doen? Vermoedde hij dat God aan het werk was? Voelde hij zich niet waardig om in het gezelschap van Maria en de Messias te blijven? Zijn hart brak, want hij had Maria lief. Bijzonder is dat Jozef niet klaagt of boos is. “Terwijl hij dit overwoog, verscheen hem in een droom een Engel van de Heer die tot hem sprak: (...) Wees niet bang Maria, uw vrouw, tot u te nemen: het Kind in haar schoot is van de Heilige Geest (...) Ge moet Hem Jezus noemen.” Jozef geeft de naam ‘Jezus’ aan Gods Zoon en dat is (in het Evangelie) alles wat Jozef gezegd heeft. Maar daarmee heeft hij alles gezegd. ‘Jezus’ is de Naam die alles verlicht, het ‘Woord’ waar mensen van kunnen leven tot het einde der tijden. Wij mogen met Jozef herhalen: “Jezus, ik hou van U, ik vertrouw op U, help me.” Of: “Sint Jozef, help me op Jezus te vertrouwen.”

Bepaalde mensen zagen Maria een paar keer en heel hun leven veranderde, bijvoorbeeld Bernadette van Lourdes (1858). Jozef was minstens dertig jaar met Maria én Jezus verbonden! Door de

dagelijks omgang met Hen groeide Jozef in geloof, hoop en liefde. Ondertussen zag de timmerman Jozef hoe Jezus – God zelf – hem hielp met houthakken, schaven, zagen, houtkrullen opruimen, de vloer vegen en zoveel meer. In die dertig jaar deed Jezus maar één ding: Jozef gehoorzamen. We mogen geloven dat Jezus nog steeds naar Jozef luistert. Op de Laatste Dag zal Jezus zeggen: “Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was vreemdeling en gij hebt Mij gastvrij opgenomen.” De meeste

mensen hebben Jezus niet letterlijk gevoed, opgenomen of gekleed. Jozef wel.

Jozef gedroeg zich als vader en was niet bang in Jezus’ nabijheid en hij bleef trouw aan de zending die hij van de Hemel had gekregen. En wij? Blijven wij trouw aan ons doopsel en aan de zending die we van de Heer gekregen hebben? Kortom, vraag Sint Jozef je te helpen om met Jezus en Maria verbonden te leven, een heel leven lang tot in het eeuwig leven.

Pastoor Karel Loodts

Vastentijd, boetetijd - Wat betekent dat ?

God houdt oneindig veel van je en Hij nodigt je uit om je te bekeren en ook boete te doen. Het woord 'bekeran' kun je nog wel uitleggen: je omkeren, terugkeren naar God, naar de medemensen, naar het mooie plan dat God met je heeft. Maar hoe leg je het woord 'boete' uit?

Ik verwijs hiervoor naar de visserij. Daar worden netten 'geboet'. Wie ooit in een vissersdorpje is geweest kan daar zien dat vissers hun gescheurde netten herstellen, zeewier uit de netten spoelen, gaten in de netten dichtmaken, en als netten in de war zijn ze uit elkaar halen. Dat mogen wij in deze Veertigdaagse Vastentijd ook doen. Christenen zijn eigenlijk ook vissers die samen met de Heer Jezus samenwerken om Gods plan te ontdekken en tot ontplooiing brengen in hun leven. Maar dikwijls zitten er knoepjes in het net van ons leven, soms zitten er gaten in ons leven of is het levensnet gescheurd; soms zit er ook een hele hoop overtollige ballast in ons levensnet. Deze jaarlijkse veertigdagentijd, deze tijd van boete, nodigt ons uit om samen met de Heer Jezus naar ons leven te kijken. Hoe ga ik met medemensen om? Bid ik voldoende tot God? Zondig ik? Zonde kun je vergelijken met een gat in je leven: er had iets moeten zitten, maar het is weg. Waar

moet ik mijn levensnet herstellen? Laat mijn levensnet veel goede dingen ontsnappen? Waar leef ik of vis ik niet volgens Gods plan? Als je zo naar het woord 'boete' kijkt, kun je het een beetje begrijpen.

Een ander voorbeeld: het gebeurt wel eens dat een computer niet meer doet wat hij moet doen, dat hij blokkeert en blijft vasthangen. Altijd vervelend. Op sommige computers komt dan een mededeling 'Reboot your system'. Dan moet je de computer opnieuw opstarten en zo een nieuw begin maken. Dat is ook een mooie uitleg voor het woord boeten. Start je leven opnieuw op met Jezus Christus zodat je terugkeert naar God, naar de medemensen, naar het mooie plan dat God met je heeft.

In de jaarlijkse Veertigdaagse Vastentijd, de boetetijd van de Kerk, mogen we naar ons leven/levensnet kijken. Dit doen we bijzonder in de Boeteviering, op dinsdag 28 maart om 19 u. in de kerk van Sint Germanus. Zorg dat je tegen Pasen weer een stevig net hebt, oftewel een goed hart, om Hem te ontmoeten die voor jou persoonlijk aan het Kruis gestorven is en weer is opgestaan en Leeft.

Pastor Karel Loodts

Jesus geneest blindheid

In het Evangelie horen we dat Jezus in die tijd een blinde geneest die blind was vanaf zijn geboorte. De blinde ziet Jezus niet. Natuurlijk niet, hij is blind. 'In die tijd' maar ook 'in deze tijd' geneest Hij blinden. De Heer kent ons, ziet ons. Heb je al eens gevoeld dat iemand naar je kijkt? Soms voel je dat en dan kijk je achterom. Maar als Jezus kijkt voelen vele mensen dat niet. Spijtig eigenlijk, want het is een blik van liefde. Vele mensen, ook al zijn ze gedoopt, zijn gevoelloos geworden voor de liefdevolle blik van Jezus Christus. Ze zijn familie van die blinde uit het Evangelie. Toch is iedereen uitgenodigd om naar Hem te kijken.

Ik denk dan aan Bernadette in Lourdes. Bernadette mocht in 1858 Maria zien. Maria zei tegen Bernadette: "Ga u wassen aan de bron!" Maar er was geen bron. Maria wees een plaats aan op de grond en Bernadette begon te graven. Even later borrelde er water, slijk. Bernadette smeerde dat op haar gezicht. Het volk dat er rond stond lachte: "Dat kind is tot geworden". Maar toen begon de bron te stromen, elke dag duizenden liters. En de bron stroomt nog steeds, zoveel jaar later. Leuk detail, het eerste wonder dat in

Lourdes gebeurde was de genezing van een blinde. Die blinde staat model voor alle andere blinden die met slijk in hun ogen, met ongeloof in hun hart, rondlopen. Velen weten niet eens dat ze blind zijn en genezing nodig hebben om God te zien.

De blinde uit het Evangelie kon weer zien, hij was genezen. Maar om te zien wie Jezus echt is, is méér nodig dat een paar goede ogen. Jezus echt 'zien', komt van binnenuit, uit het hart, de plaats van de liefde. Overgave aan Hem, Hem beminnen, geloof in Hem... het geeft een nieuw zicht op het leven, het verandert het leven ten goede.

Waar vinden wij de Heer Jezus Christus? In gebed, ja, in de sacramenten, ja, vooral als we het altaar naderen en als we ter Communie gaan en ons zo voorbereiden op Pasen om Zijn Verrijzenis uit de dood te vieren. Geloof! Bid tot Maria dat Zij uw ogen en hart helpt te openen voor God, maar ook voor elkaar! Als je met Christelijk geloof ziet naar medemensen en naar de wereld, dan zie je toch echt méér dan er te zien is.

Pastoor Karel Loodts

Zij joegen Jezus de stad uit

© www.odulphusvanbrabant.nl

In het Evangelie staat een zin: “Zij joegen Jezus de stad uit” (Lc.4,29). Later zal dat nog eens gebeuren, uit Jeruzalem, om Hem te kruisigen. En in onze tijd? Uit openbare gebouwen bijvoorbeeld worden kruisbeelden verwijderd omdat we ‘tolerant’ willen zijn. God wordt meer en meer verbannen uit onze samenleving, misschien zelfs uit ons eigen leven. “Ze joegen Jezus de stad uit” en het gebeurt vaak zonder het ten volle te beseffen. Maar wat zijn de gevolgen? Hoe zal die stad

zonder God eruit zien? Wat is het fundament van onze samenleving? Kan een mens ‘in zichzelf’ een houvast vinden? Is de mens de maat van de dingen? Is het niet zo dat de mens met Jezus Christus uit te drijven zijn Wegwijzer weggooit? Ik geloof dat zonder de Heer de mens de goede oriëntatie verliest. Sterker nog: God aan de rand drijven, is mensen aan de rand van de wanhoop brengen. Het kan een tijdje goed gaan, maar leven zonder God maakt het leven kil, de harten leeg, en richt de blik op de materie die nooit vervullen kan. Iedere volle maag is na een tijdje weer leeg. Leven zonder God opent deuren naar wanorde en kwaad.

In het Evangelie zien we dat als de woedende menigte Jezus probeert te isoleren en zelfs met geweld probeert te elimineren door hem over de rand van een steile berg te gooien. En dan staat daar een zin waar ik koud van word: “Jezus ging midden tussen hen door en vertrok” (Lc.4,30). Wat erg! Maar... wij kunnen Hem volgen, als we willen. Want als we met Hem meegaan leidt Hij ons op de goede weg. God zij dank komt Hij regelmatig voorbij. De Heer zegt elke keer: “Kom, volg Mij”. Daarom, laten wij de Heer volgen. Wie Hem volgt, kiest de weg naar een betere wereld en het Beloofde Land. De gloed van Zijn aanwezigheid brengt bevrijding en genezing tot in het diepst van uw hart.
Karel Loodts, pastor

Maria staat

Met Palmzondag krijgen we een trailer te zien van wat er in de Goede Week gaat gebeuren. Als we naar de figuranten kijken zien we een dwarsdoorsnede van de mensheid. De leerlingen van Jezus vallen als het erop aan komt in de Hof van Olijven in slaap; van je vrienden moet je 't hebben. Judas die in de duisternis rond sluipt met zijn moeilijk te begrijpen daad van verraad; hij verradt Jezus met een kus. Petrus met zijn groot én klein hart; hij had lef genoeg om de soldaten die Jezus kwamen arresteren aan te vallen, maar daarna zo laf dat hij op de vragen van een dienstmeisje ontkende Jezus te kennen: "Ik ken die Mens niet". We zien de priesters van de Hoge Raad die Jezus ondervragen; de waarheid blijft voor hen verborgen omdat ze vastgeroest zitten in hun eigen gelijk; ze willen niet erkennen dat Jezus de Zoon van God is. We zien Pilatus die de waarheid over Jezus negeert omdat het niet goed uitkomt voor zijn carrière. We zien bange apostelen en op het eind zien we ze niet meer, gevluht. En de moordenaar Barabbas, zijn naam betekent 'zoon van de vader', maar de echte 'Zoon van de Vader' is Jezus: Zoon van God de Vader. Hij kan leven geven en alles nieuw maken. We

zien Simon van Cyrene die gedwongen wordt om het Kruis van Jezus te helpen dragen; in het begin doet hij dat met veel tegenzin, maar gaande de weg leert Simon Jezus kennen. Als alle mensen maar eens de moeite zouden doen om Jezus te leren kennen... We zien soldaten die alleen maar hun 'plicht' doen, niet nadenken, gewoon met de kudde meelopen, dat is het gemakkelijkst. We zien de 'Vrienden van Jezus', we kunnen ze beter 'Vrienden van de Nacht' noemen; Jozef van Arimathea en Nicodemus vinden Jezus sympathiek en zijn eerlijk geïnteresseerd in Hem, maar omdat ze moeilijkheden verwachten blijven ze liever op de achtergrond. Ze willen wel aan de kant van Jezus staan, maar ze zijn bang voor de gevolgen en steken hun hoofd niet boven het maaiveld uit, bang het te verliezen. Tja, in een omgeving waar de waarheid over Jezus niet populair is, is het gevaarlijk om aan de kant van Jezus te staan. Dat was toen zo, dat is nu nog zo. Onze tijd lijkt zoveel op die tijd. Deze en andere mensen ontmoeten we op de weg van de Hof van Olijven (Getsemane) naar de Kruisberg (Golgotha).

Ondanks de duisternis rond Jezus zien we ook een lichtstraal. We zien gelovige vrouwen. In hen overwint de liefde voor Jezus. Liefde overwint angst. Liefde geeft kracht aan menselijke zwakheid en maakt mensen onwankelbaar trouw, ook in donkere angstige tijden. De grootste Ster die schijnt is Maria. In haar litanie wordt ze ‘Stella Maris’ genoemd, de ‘Ster van de Zee’. Als de golven rijzen, hoger, hoger dreigen, dan is Maria daar als een veilige Ster, een lichtbaken in de nacht. Maria verbindt Haar leven met het leven van Jezus om onze verlossing te bekomen en de vernieuwing van de wereld tot stand te brengen. Zij staat onder het Kruis, ze ligt niet, ze zit niet, ze staat. Johannes, de jongste apostel, staat daar ook. Hun liefde is groot genoeg om bij Jezus te blijven en niet om te vallen. Waarschijnlijk heeft Johannes naar Maria geluisterd, Haar gevolgd tot onder het Kruis, bij Jezus. Als Johannes niet bij Maria gebleven was, was hij waarschijnlijk zoals de andere apostelen ook gevlucht.

En wij? Waar staan wij? Maria is onze Hemelse Moeder. Zoals Johannes wil Zij ook ons bij de hand houden, dicht bij Haar

Zoon. Als een Moeder weet Maria dat we verlangen naar waarheid, vrede, liefde, naar wat zuiver is en niet misleidt. De Kerk is ook een Moeder. Ze roept ons op om Jezus, Zoon van God en van Maria, te leren kennen. Jezus zag de schoonheid in alle dingen. Hij zoekt in ieder mens naar het goede, hoe klein en verborgen het ook is, om het kwade te kunnen vergeven. Daarom: zoek Hem, aanbid Hem, dank Hem, houd Hem vast. Want Hij spreekt goede woorden, woorden van God, woorden die bestemd zijn voor iedereen en voor elke tijd. Dat is wat we nodig hebben in de wereld van vandaag. Laten wij Maria eren zodat Zij ons kan helpen en dan zullen wij niet omvallen wat er ook gebeurt. Maria neemt ons allen op als Haar kinderen, Ze wil ons begeleiden door het leven en beschermen tegen allerlei gevaren. Laten wij onze vreugde, ons leed en onze mislukkingen bij Maria brengen. Zij helpt ons naar Jezus te gaan en Hij begrijpt ons, vergeeft ons, Hij heeft ons lief en vraagt ons Zijn liefde in deze wereld te brengen om de wereld beter te maken en zelfs te vernieuwen.

Pastor Karel Loodts

Een rotsblok in de stroom

“Het leven speelt zich af, terwijl wij andere plannen maken” heeft John Lennon eens gezegd. Anders gezegd: we weten gewoon niet hoe de dag van morgen eruit ziet. Er zijn maar twee grote zekerheden in het leven: eens zagen we het levenslicht en eens zullen we onze laatste adem uitblazen. Daartussen leven we dan, soms in een tranendal, maar er zijn gelukkig ook paradijselijke momenten en levensgrote verwachtingen.

Als peuter zijn we de trots en de knuffel van onze ouders; als kind creëren we onze eigen sprookjeswereld; als tiener ontdekken we de wereld en het leven (we willen zeker geen kopie van onze ouders worden). Daarna stappen we in de wereld van de volwassenen. Onze idealen en dromen... wat komt daarvan terecht? We lopen mee met de heersende trends en de macht van de gewoonte stuwt ons verder, steeds verder en verder. We worden oud, en we ontdekken dat er niets nieuws onder de zon is. Golven die komen nemen steeds weer hetzelfde water over van de golven die verdwijnen. Samengevat: ons leven lijkt op een kabbelend riviertje met af en toe een stroomversnelling. In dat riviertje

liggen hier en daar stenen en rotsblokken, die moet je ontwijken. Alhoewel, moet dat?

Mensen zijn heel behendig in het ontwijken, maar er zijn stenen en rotsblokken die het leven een andere richting doen uitgaan: de studiekeuze, de levenspartner, het werk, de geboorte van een kind, het overlijden van een dierbare, een ongeval, de ontmoeting met mensen, enz... Rotsblokken die de stroom van het leven versnellen en/of veranderen.

Een grote rotsblok in de stroom van het leven is Jezus Christus, de Rots wordt Hij genoemd. We kunnen Hem een leven lang ontwijken en ja, veel mensen in onze tijd zijn daar heel behendig in. Maar als wij de Rots, Jezus Christus, in ons leven tegenkomen – en dat gebeurt meermaals, elke dag als we willen – kan ons leven een andere richting uitgaan. We hoeven niet meteen pater, zuster, diaken, pastoor of paus te worden, maar mét de Heer krijgt het leven wel een andere wending. Ten positieve, jazeker! Als gelovige vertrouw je niet alleen meer op jezelf, maar ook op de Heer. Je krijgt niet direct alle antwoorden op levensvragen en -

verwachtingen, maar je krijgt van de Heer wel aanwijzingen en richting. Tegenover wereldse 'wijsheid' nodigt Jezus je uit vertrouwvol en open tot Hem te naderen met jouw leven, last, moeilijkheden én vreugdes die je hebt.

De komende dagen nodigt de Heer je uit om Hem te volgen in Zijn Goede Week.

Met Witte Donderdag zit je met Hem aan tafel en dan zegt Hij: "Blijft dit doen". Met Goede Vrijdag zie je hoever Zijn liefde voor je gaat. In de Paaswake staat Hij op uit de dood en dan nodigt Hij je uit om met Hem verbonden te blijven, een leven lang én daarna.

Pastor Karel Loodts

